

Cartea lui Daniel – Numărul Șaizeci și Șapte

Perspective profetice: Islamul, 11 septembrie 2001 și Ziua Vântului de Răsărit

Jeff Pippenger
2024-01-31

نامز ن آ رد .دی درگ راهم گن ردی و ، دش یوبن خیرات دراو ۲۰۰۱ ربماتپس ۱۱ رد موس تبی صم مالسا
دوب «دش یری گهزادن» ام ، درک ندی راب هب زاغ آ رخ آن راب

În măsură, când va odrăslî, te vei certa cu ea; El Își oprește vîntul Său aspru în ziua vîntului de răsărit. Prin aceasta, dar, nelegiuirea lui Iacov va fi ispășită; și acesta este tot rodul înlăturării păcatului lui: când va face toate pietrele altarului ca pietrele de var sfărâmate, dumbrăvile și chipurile cioplite nu vor mai sta în picioare. Totuși, cetatea întărită va fi pustiită, și locuința părăsită, și lăsată ca un pustiu: acolo va paște vițelul, și acolo se va culca, și-i va mistui ramurile. Când crengile ei se vor usca, vor fi frânte; femeile vor veni și le vor pune pe foc; căci este un popor fără pricepere: de aceea, Cel ce l-a făcut nu va avea milă de el, și Cel ce l-a întocmit nu-i va arăta bunăvoință. Și se va întâmpla în ziua aceea, că Domnul va treiera de la albia râului până la pârâul Egiptului, iar voi veți fi adunați unul câte unul, o, copii ai lui Israel. Și se va întâmpla în ziua aceea, că trâmbița cea mare va suna, și vor veni cei ce erau gata să piară în țara Asiriei, și surghiuniții din țara Egiptului, și se vor închina Domnului pe muntele cel sfânt, la Ierusalim. Isaia 27:6–13.

„Ziua vîntului de răsărit” identifică venirea ploii târzii și, de asemenea, islamul celei de-a treia vai. Ea marchează totodată începutul istoriei în care „nelegiuirea lui Iacov este ispășită”. Ziua vîntului de răsărit a sosit la 11 septembrie 2001, iar în acel moment a început judecata celor vii. Judecata celor vii este lucrarea de încheiere a celui de-al treilea înger, și acolo a început îndepărtarea păcatelor celor o sută patruzeci și patru de mii. La aceasta se referă Isaia când a scris: „Prin aceasta.”

Cuvintele care precedă expresia „Prin aceasta” sunt: „Cu măsură, când se ivește, vei sta la judecată cu ea; El își oprește vîntul cel aspru în ziua vîntului de răsărit.” „Prin aceasta” identifică adevărurile specifice de punere la probă care curățesc păcatul din cei reprezentați ca Iacov. Aceste adevăruri includ evenimentul (9/11), care marchează sosirea ploii târzii. Aceste adevăruri includ definirea ploii târzii ca „un mesaj”, iar „mesajul” este Islamul. Ele includ adevărul că „vîntul de răsărit” este Islamul celei de-a treia Vai și includ caracteristica profetică a restrângerii sale ulterioare (își oprește).

Ikigeragezo ubwacyo kigereranywa n’“impaka,” zatangiye ku wa 11 Nzeri 2001. Yerehiya, igihe yagereranyaga ugucika intege kwa mbere, yagiriwe inama yo “kugarukira” ku Mana no gutandukanya igiciro cyinshi n’ikizira. “Urubuto” rw’ubutumwa bw’ikigeragezo rutanga ibyiciro bibiri by’abaramya.

A judecata celor nechibzuiți este înfățișată astfel: „când va face toate pietrele altarului ca pietrele de var sfărâmate, dumbrăvile și chipurile cioplite nu vor mai rămâne în picioare.” Isaia face trimitere la rostirea împotriva celor care răstoarnă toate lucrurile, din capitolele douăzeci și opt și douăzeci și nouă. Aceștia sunt cei care nu pot înțelege cartea pecetluită. Lucrarea (rodul) celui rău trebuie socotită ca lutul olarului.

Prandaj, ja, unë do të vazhdoj të bëj një vepër të mrekullueshme ndër këtë popull, madje një vepër të mrekullueshme dhe një çudi; sepse urtia e të urtëve të tyre do të humbasë dhe mendja e njerëzve të tyre të mençur do të fshihet. Mjerë ata që kërkojnë thellë për ta fshehur këshillën e tyre nga Zoti, veprat e tyre janë në errësirë, dhe ata thonë: Kush na sheh? dhe kush na njeh? Me siguri, përmbysja juaj e gjërave do të vlerësohet si argjila e poçarit; sepse a do të thotë vepra për atë që e bëri: Ai nuk më bëri? apo a do të thotë gjëja e formuar për atë që e formoi: Ai nuk kishte mend? Isaia 29:14–16.

Lucrarea celor nelegiuți va fi ca lutul olarului, iar în capitolul douăzeci și șapte lucrarea lor este înfățișată într-un mod asemănător, ca niște pietre de cretă zdrobite în bucăți. Cretă sau lutul olarului se zdrobește ușor până devine pulbere, iar simbolul lucrării de a face „toate pietrele altarului ca niște pietre de cretă zdrobite în bucăți”, incluzând și lucrarea de a dărâma „dumbrăvile și chipurile,” astfel încât ele „nu se vor mai ridica,” este lucrarea reprezentată prin reforma împăratului Iosia. În ultima redeșteptare și reformă, reprezentată prin reforma lui Iosia, structura corporativă adventistă va fi pustiiată, căci „cetatea întărită va fi pustie, și locuința părăsită, și lăsată ca un pustiu.” Toate lucrările lor, adică miile de biserici, școli, colegii, universități, spitale și clădiri de birouri din întreaga lume, vor fi profetic zdrobite până vor deveni o pulbere fără valoare.

Membrii vor fi, de asemenea, puștiți, căci acei „oameni fără pricepere” vor fi asemenea unor „ramuri” „uscate”, care „vor fi frânte” „și puse pe foc”, căci „Cel ce i-a făcut nu va avea milă de ei, și Cel ce i-a întocmit nu le va arăta niciun favor”.

Atunci când despărțirea realizată prin solia de încercare va fi deplină, a doua voce din Apocalipsa, capitolul optsprezece, cheamă din Babilon cealaltă turmă a lui Dumnezeu, căci în ziua aceea „se va întâmpla” „că trâmbița cea mare va suna, și vor veni cei ce erau gata să piară în țara Asiriei, și cei izgoniți în țara Egiptului, și se vor închina Domnului pe muntele cel sfânt, la Ierusalim.”

නමෙ සලකා බලන මමෙ පදය (යෙසායා විසි හත, අටවන සිට දහතුන්වන පද දක්වා) 2001 සැප්තැම්බර් 11 දින ආරම්භ වූ අනාගතවාණිමය ඉතිහාසය හඳුනා දක්වයි; අවසානයේ දවේශන්වහන්සේගේ අනෙක් රුළ බව්ලෝනනේ පිටතට කැඳවනු ලබන අයගේ පරීක්ෂණයන් පවිත්ර කිරීමත් එය ධ්‍රැවකමය ලෙස දක්වයි. එම පරීක්ෂණයේදී ආරම්භක පදම, එම ඉතිහාසය තුළම ගායනා කළ යුතු ගීතයක් හඳුනා දක්වයි.

În ziua aceea cântați despre ea: O vie de vin roșu. Eu, Domnul, o păzesc; o voi uda în orice clipă; ca nu cumva s-o vatâme cineva, o voi păzi zi și noapte. Mânia nu este în Mine; cine va ridica împotriva Mea mă răcinii și spinii în luptă? Aș trece prin ei, i-aș arde pe toți deodată. Sau să se prindă de tăria Mea, ca să facă pace cu Mine; și va face pace cu Mine. El îi va face pe cei ce vin din Iacov să prindă rădăcină; Israel va înflori și va odrăsli și va umple fața lumii cu rod.

L-a lovit El oare cum i-a lovit pe cei ce-l loveau? sau este el ucis după măcelul celor uciși de el? Isaia 27:2–7.

Cântarea viei este cântarea care identifică mai întâi poporul lui Dumnezeu ca fiind o vie pe care El a iubit-o și a îngrijit-o. Apoi prezintă o făgăduință de primire pentru oricine ar dori să se prindă de neprihănirea lui Hristos. Apoi identifică făgăduința revărsării Duhului Sfânt, reprezentată prin două faze ale ploii. Prima fază a ploii aduce florile și mugurii la viață, iar a doua fază umple pământul de rod.

Cântarea viei este cântarea care identifică perioada de timp în care Dumnezeu trece pe lângă un fost popor ales, în timp ce intră în legământ cu un nou popor ales. Versetele de la opt în continuare nu fac decât să repete și să dezvolte versetele de deschidere ale capitolului. Primul verset al capitolului identifică același eveniment care este identificat drept „ziua vântului de răsărit” în versetul opt.

În ziua aceea, Domnul, cu sabia Sa aspră, mare și puternică, va pedepsi Leviatanul, șarpele cel fugar, da, Leviatanul, șarpele cel întortocheat; și va ucide balaurul care este în mare. Isaia 27:1.

Balaurul este Satana, dar, într-un sens secundar, a fost Roma păgână.

„Astfel, în timp ce balaurul, în primul rând, îl reprezintă pe Satana, el este, într-un sens secundar, un simbol al Romei păgâne.” Tragedia veacurilor, 439.

Cei zece împărați ai Romei păgâne, din capitolul șapte al cărții lui Daniel și din capitolul doisprezece al Apocalipsei, îi reprezintă pe cei zece împărați din Apocalipsa șaptesprezece — în zilele de pe urmă.

„Regii, stăpânitorii și guvernatorii și-au pus asupra lor semnul lui antihrist și sunt reprezentați ca balaurul care merge să facă război cu sfinții — cu aceia care păzesc poruncile lui Dumnezeu și au credința lui Isus.” Testimonies to Ministers, 38.

Versetul întâi din Isaia 27 identifică începutul judecății balaurului, care a început în ziua vântului de răsărit, la 11 septembrie 2001. Judecata împăraților pământului și a partenerilor lor negustori globaliști se împlinește atunci când structura financiară a pământului este distrusă de un „vânt de răsărit”, în mijlocul „mărilor”.

Căci, iată, împărații se adunaseră, treceau împreună. Au văzut-o și au rămas uimiți; s-au tulburat și s-au grăbit să fugă. Acolo i-a apucat frica și durerea, ca a unei femei în chinurile nașterii. Tu sfărâmi corăbiile Tarsisului cu un vânt de răsărit. Psalmii 48:4–7.

അയ്യായം ഇരുപത്തഴീലെ യേശയ്യാവിന്നറെ ഒന്നാം വാക്യം മുതൽ ഏഴാം വാക്യം വരെ ഉള്ളതു എട്ടാം വാക്യം മുതൽ പതിമൂന്നാം വാക്യം വരെ ആവർത്തിച്ചും വിപുലീകരിച്ചും കാണിക്കുന്നു. “കിഴക്കൻ കാർന്നിൻറെ ദിവസം” ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും വ്യാപാരികളും ഭയത്താൽ അഭിമുഖീകരിക്കപ്പടുമെന്നതു അതിൽ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; ആ ഭയം ആ ഘട്ടം മുതൽ ചരിത്രമൊട്ടാകെ കർമ്മണ വർധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആ ഭയം, 2001 സപ്റ്റംബർ

11 മുതൽ, ഭൂമിയിലെ പുരോഗമന ആഗോളവാദികളുടെ അധികൃതകളും തിടുകമുള്ളതുമായ നീക്കങ്ങളുടെ വളിവാക്കുന്നും; അവർ തങ്ങളുടെ അജ്ഞയെ താർക്കികമായി പരതീക്ഷിക്കുകപ്പടുന്തലധികം ദൂരം, അതിലും ആക്രമണാത്മകമായി, മുന്നോട്ടു തള്ളിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സാത്താനും, ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികളുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും (ആഗോളവാദികളുടെ) പരതിനിധികളായ അവന്റെ ഏജന്റുക്കളും, മഹാസർപ്പത്തിന്റെ പരതീകങ്ങളായി, തങ്ങളുടെ സമയം ചുരുങ്ങിയതാണെന്ന് അറിയുന്നു.

Aşadar, bucurați-vă, voi, ceruri, și voi care locuiți în ele. Vai de locuitorii pământului și ai mării! Căci diavolul a coborât la voi cu mare mânie, fiindcă știe că mai are puțină vreme. Apocalipsa 12:12.

Ziua vântului de răsărit, care a produs criza economică din 2001, care nu a făcut decât să se înrăutățească, indiferent de ceea ce încearcă să pretindă mass-media globalistă, este chestiunea care confruntă lumea în momentul în care balaurul știe că timpul lui este scurt. Atunci el își intensifică mișcările pentru controlul întregului pământ și face aceasta atunci când „Vai” (al treilea Vai) este adus asupra „locuitorilor pământului și ai mării”.

Sosirea islamului a celei de-a treia Vai (vântul de răsărit), la 11 septembrie 2001, a produs un dezastru economic care i-a constrâns pe globaliști să-și accelereze eforturile de a impune o guvernare mondială unică asupra planetei Pământ. Totuși, islamul continuă să-și împlinească rolul. Poate că cea mai serioasă descoperire a islamului ca simbol al profeției biblice se găsește în prima referire la islam.

Iar îngerul Domnului i-a zis: „Iată, ești însărcinată și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ismael, pentru că Domnul a auzit necazul tău. El va fi ca un măgar sălbatic printre oameni; mâna lui va fi împotriva tuturor, și mâna tuturor împotriva lui; și va locui în fața tuturor fraților săi.” Geneza 16:11, 12.

Cuvântul lui Dumnezeu nu dă greș niciodată. Pe măsură ce islamul continuă să producă durere asemenea unei femei în durerile nașterii, unii, care ar putea chiar să accepte că islamul este identificat în profeția biblică, încă nu au cuprins cu mintea faptul evident din cele două versete. Unii ar putea înțelege că islamul este acela care îi aduce împreună pe toți oamenii de pe planeta pământ pentru a se împotrivi unui dușman comun, și aceasta este, desigur, adevărat. Totuși, ultima expresie din verset este adevărul mai grav. Lumea a fost zguduită de 11 septembrie 2001 și, recent, a fost zguduită din nou de atacul din 7 octombrie al Hamas împotriva Israelului din acest an. Dar nimeni nu este dispus să vadă că duhul războiului și al pieirii neașteptate este „în prezența tuturor” fraților lui Ismael.

Ce fel de distrugere va fi dusă la îndeplinire atunci când va avea loc un atac prin surprindere săvârșit de asemenea națiuni islamice precum Arabia Saudită, Emiratele Arabe Unite, Qatar, Kuwait, Brunei și Bahrain? Spiritul lui Ismael este în „toți frații lui”, iar războiul care a fost produs până acum odată cu al treilea Vai de țări precum Afganistanul sau Irakul va fi cu totul diferit atunci

când profeția privitoare la Ismael se va împlini pe deplin. Câte bombe nucleare are Pakistanul?

Caracteristica profetică a războiului islamic, așa cum este demonstrată în prima și a doua Vai islamică, constă în atacuri bruște, prin surprindere. Există suficiente resurse financiare în națiunile islamice prospere pentru a procura sau produce în ascuns armament care să fie mai sofisticat și mai letal decât avioane încărcate cu combustibil, mașini-capcană, anvelope în flăcări, viol și cuțite? Este Cuvântul lui Dumnezeu vrednic de crezare?

Ngā mea whakapaipai katoa o te moemoeā a Miller ka waiho hei pono whakamātau i ngā rā whakamutunga, ahakoa kāore he mea atu i te meka kua whakakāhoretia aua pono, ā, e tohu ana te poropititanga ka whakahokia anō. Engari ko ētahi o aua mea whakapaipai, pēnei i te mahi a te Karaiti i roto i te wahi tapu o te whare tapu i te rangi, me te Ihirama o te Aue tuatoru, e tohu ana i ngā matapae ka whakatutukihia anake i ngā rā tino whakamutunga. Ko tētahi e tohu ana i te mahi a te Karaiti i roto i te Wahi Tino Tapu, he pono whakamātau o nāianeī tonu; ā, ko tētahi atu e tohu ana i te karere o te Karanga o waenganui pō, ā, anō nei he pono whakamātau o nāianeī tonu.

Firul care împletește mișcarea millerită și timpul sfârșitului din 1989, care, la rândul său, introduce mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii, este „șapte vremi”, care a fost prima nestemată a lui Miller și prima care a fost pusă deoparte pe măsură ce adventismul a părăsit vechile cărări. O sută douăzeci și șase de ani de la răzvrătirea din 1863 până la timpul sfârșitului din 1989 reprezintă „șapte vremi”. Cele două mii cinci sute douăzeci au fost împărțite în două perioade de o mie două sute șaiszeci, iar o zecime sau o zeciuală din o mie două sute șaiszeci este o sută douăzeci și șase. Piatra pe care au lepădat-o zidarii este atât de lungă, încât leagă prima și ultima mișcare a celor trei îngeri. Făcând astfel, ea identifică faptul că adevărul despre „șapte vremi” este, de asemenea, un adevăr prezent de punere la probă și că acesta este adevărul care nu mai devine doar piatra de temelie, ci capul unghiului.

Acum vom lăsa deoparte analiza noastră privind creșterea cunoștinței în mișcarea millerită, reprezentată de viziunea râului Ulai din cartea lui Daniel, și ne vom îndrepta atenția către viziunea râului Hiddekel, care reprezintă creșterea cunoștinței în mișcarea celor o sută patruzeci și patru de mii.

Vom începe în continuare prin a analiza cele patru generații ale adventismului care se întind pe parcursul celor o sută douăzeci și șase de ani, din 1863 până în 1989.

Vom începe acel studiu în articolul următor.

Și s-a întâmplat în anul al șaselea, în luna a șasea, în ziua a cincea a lunii, pe când ședeam în casa mea și bătrânii lui Iuda ședeau înaintea mea, că mâna Domnului Dumnezeu a căzut acolo peste mine. Atunci am privit și, iată, o înfățișare ca arătarea focului: de la arătarea coapselor Lui în jos, foc; iar de la coapsele Lui în sus, ca arătarea unei străluciri, ca culoarea chihlimbarului. Și a întins ceva ca forma unei mâini și m-a apucat de o șuviță a capului meu; și duhul m-a ridicat între pământ și cer și m-a adus, în vedeniile lui Dumnezeu, la Ierusalim, la intrarea porții dinăuntru care privește spre miazănoapte, unde era locul chipului geloziei, care stârnește gelozia. Și, iată, slava Dumnezeului lui Israel era acolo, potrivit vedeniei pe care o văzusem în câmpie. Atunci mi-a zis: „Fiul omului, ridică-ți acum ochii spre miazănoapte.” Și

mi-am ridicat ochii spre miazănoapte și, iată, la miazănoapte, la poarta altarului, acest chip al geloziei era la intrare. El mi-a mai zis: „Fiul omului, vezi tu ce fac ei? Chiar marile urâciuni pe care casa lui Israel le săvârșește aici, ca Eu să Mă depărtez de locașul Meu cel sfânt? Dar întoarce-te iarăși și vei vedea urâciuni și mai mari.” Și m-a adus la intrarea curții; și când m-am uitat, iată, o gaură în zid.

Atunci El mi-a zis: „Fiul omului, sapă acum în zid.” Și, după ce am săpat în zid, iată o ușă. Și El mi-a zis: „Intră și vezi urâciunile rele pe care le săvârșesc aici.” Așa că am intrat și am văzut; și iată tot felul de târătoare și de dobitoace urâcioase și toți idolii casei lui Israel, zugrăviți de jur împrejur pe zid. Și stăteau înaintea lor șaptezeci de bărbați dintre bătrânii casei lui Israel, și în mijlocul lor stătea Iazania, fiul lui Șafan, fiecare om cu cădelnița în mână; și un nor gros de tămâie se înălța. Atunci El mi-a zis: „Fiul omului, ai văzut ce fac în întuneric bătrânii casei lui Israel, fiecare în odaia chipurilor lui? Căci ei zic: «Domnul nu ne vede; Domnul a părăsit pământul.»” El mi-a zis iarăși: „Întoarce-te încă o dată și vei vedea urâciuni mai mari pe care le săvârșesc.” Apoi m-a adus la intrarea porții casei Domnului, care era spre miazănoapte; și iată că acolo ședea femeii care plângeau pentru Tamuz. Atunci El mi-a zis: „Ai văzut aceasta, fiul omului? Întoarce-te încă o dată și vei vedea urâciuni mai mari decât acestea.” Și m-a dus în curtea dinăuntru a casei Domnului; și iată că la intrarea templului Domnului, între pridvor și altar, erau cam douăzeci și cinci de bărbați, cu spatele întors spre templul Domnului și cu fețele spre răsărit; și se închinau soarelui spre răsărit. Atunci El mi-a zis: „Ai văzut aceasta, fiul omului? Este oare un lucru ușor pentru casa lui Iuda să săvârșească urâciunile pe care le săvârșesc aici? Căci au umplut țara de silnicie și s-au întors iarăși ca să Mă mânie; și, iată, ei duc ramura la nas. De aceea și Eu voi lucra cu furie: ochiul Meu nu va cruța și nu voi avea milă; și chiar dacă vor striga în urechile Mele cu glas tare, tot nu-i voi asculta.” Ezechiel 8:1–18.